

فوتبال شهر اردبیل و ناله دلسوزان

با پایان یافتن مهلت قانونی ریاست بر هیئت فوتبال استان و ثبت نام نامزدها، حرف و حدیث درباره فوتبال بیشتر شده و علاقه‌مندان به آن، مطالب متعددی را مطرح می‌کنند. همچنین برگزاری مجمع هر چه عقب می‌افتد با توجه به حال‌وروز فوتبال منطقه، در زوایا و عرصه‌های فعالیت آن حرف‌های تازه‌ای بیان می‌شود. متأسفانه شعار دادن و دست زدن به برخی اقدامات چندش‌آور رواج پیدا می‌کند و بازار بحث و نوشته و حرف داغ می‌شود.

در آشفته‌بازاری که حاکم می‌شود در میان همه حرف‌ها و حدیث‌هایی که هر روز به گوش می‌رسد هم "حرف حساب" یافت می‌شود و هم "حرف ناحساب". می‌توان دلسوزان را دید که نگران فوتبال هستند و اگر کاری می‌کنند و یا مطلبی می‌نویسند و یا دست به اقدامی می‌زنند از روی اخلاص و صداقت بوده و در کنار آن‌ها عده‌ای هستند که به دنبال منافع خود بوده و فوتبال و پرسه‌زدن در اطراف آن را وسیله‌ای برای رسیدن به اهداف غیر فوتبالی به حساب می‌آورند.

حرف‌هایی که این روزها در مورد فوتبال شهرستان اردبیل به گوش می‌رسد بیشتر در مورد عمده‌ترین وظایف هیئت‌های شهرستانی فوتبال می‌باشد. هر کس و هر فردی که خود را در مورد فوتبال و ورزش، صاحب‌نظر می‌داند به اندازه‌ی توان و وسعت بینش خود در این ارتباط، موضوعی مطرح ساخته و گرد و خاکی به راه می‌اندازد.

وضعیت فوتبال شهر اردبیل و چگونگی رفتار دست‌اندرکاران فوتبال شهر و به‌خصوص موضع‌گیری و اقدام مسئولین ورزش همواره مورد سؤال بوده‌است. البته قابل‌قبول است که شهر اردبیل با توجه به وضعیت حال حاضر با فوتبالی پرنقص و اشکال و قابل انتقاد روبرو باشد.

یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که ورزش و فوتبال شهر ما با آن مواجه است عدم پیگیری مسئولین رده‌بالای منطقه از وضعیت حاکم بر آن می‌باشد. دیده شده‌است که هر کسی با شعار خدمت به فوتبال مسئولیتی را پذیرفته، خواسته یا ناخواسته، آگاهانه یا ناآگاهانه، ساز خودش را به رسم انجام مسئولیت کوک کرده‌است. نتیجه بی‌توجهی مسئولین به این منجر می‌شود که در سطح شهر بساط مسابقه قهرمانی فوتبال برچیده

می‌شود و از این رقابت‌ها فقط اسمی‌بر زبان‌ها و یادی در خاطره‌ها باقی می‌ماند.

امروز ناله دلسوزان و خیرخواهان از این‌که می‌بینند فوتبال شهر اردبیل به آسانی مورد کم‌محبتی و بی‌توجهی قرار می‌گیرد بلند است و البته به‌جز وابستگان رأس قدرت ورزش و فوتبال، همه متفق‌القول هستند که این فوتبال همانی نیست که قرار بوده باشد. وقتی می‌گویند روند موجود همانی نیست که فوتبال ما را به سر منزل مقصود برساند و به آن هویت ببخشد، حرف بدی زده نمی‌شود.

افکار عمومی به چه دلیلی در جریان قرار نمی‌گیرد و دلایل متوقف شدن فعالیت‌های رقابتی در فوتبال شهر اردبیل به اطلاع عموم رسانده نمی‌شود؟ آیا قرار نیست آن‌هایی که در ورزش و فوتبال شهر اردبیل صاحب عنوان و مقام هستند به وظایف خود عمل نمایند؟ در کدام بند و ماده وظایف در نظر گرفته‌شده برای مسئول ورزش و فوتبال شهر آمده‌است که در ارتباط با فوتبال روزمرگی پیشه بکنند و توجه‌گر وضع موجود بوده و در همه حال به دنبال بهانه جور کردن و موجه جلوه دادن وضع موجود باشند.

به نظر می‌رسد که در فوتبال ماف حاشیه‌ها بر متن سایه افکنده‌است. احساس می‌شود که در این فوتبال، حرکتی سازنده و با برنامه برای ممانعت از کشیده شدن آن به بیراهه وجود ندارد. ناخالصی و عدم صداقت لازم تکروی‌ها، توجه کردن‌ها، رقیب‌بازی‌ها و رودربایستی‌ها با مسلط شدن بر کار و بار فوتبال آن را به بیراهه می‌کشد و موقعیتش را هر روز بدتر از دیروز کرده و زمینه بسته شدن پرونده‌اش را فراهم می‌کند.

برخی‌ها حریم مدیریت و ریاست و فرمان‌روایی خود را ورود ممنوع به حساب می‌آورند و با هر انتقادی می‌خواهند از روش تهاجمی و استفاده از تعداد محدودی افراد به اصطلاح دوستان وفادار در حمله به منتقدین پیش‌قدم بشوند. پذیرفتن واقعیت‌ها نقطه بسیار مثبت برای یک مدیر ورزشی محسوب می‌شود. در شهر اردبیل در سال‌های اخیر رقابت‌های باشگاهی فوتبال انجام نشده‌است، اگر این ادعا واقعیت دارد پذیرفتن آن بسیار بهتر از آن است که عده‌ای را مأمور تخریب منتقدان بکنند و از این راه برای ادامه قدرت و تکیه بر صندلی مدیریت امیدوار بشوند.

اگر مسابقاتی انجام‌شده به‌صراحت بگویید و اگر نه در کمال صداقت

به علت این کار پردازید. هیئت استان و اداره ورزش اردبیل بگویند که چرا و به چه دلیل از کنار این امر بی تفاوت عبور کرده و برای دفاع از حق فوتبال شهر اردبیل اقدامی نکرده اند؟ آیا این سؤال و طرح مشکل فوتبال اردبیل خیانت است و تعطیل کردن رقابت های باشگاهی و دل بستن به فعالیت عده ای علاقمند و عاشق در برخی از تیم ها خدمت می باشد ؟

تاریخ در مورد آنهایی که صاحب کرسی و قدرت بوده اند و از آن برای بهبود اوضاع استفاده نکرده و با سکوت در مقابل تخریبها و ناملایمات، رفتارهای ضد فوتبالی را تایید کرده اند، قضاوت خواهد کرد. عنوانها، منصبها، شغلها، دوستان و آشنایان فردای قیامت برای ما کاری انجام نخواهند داد. برگشت از راهی که منتهی به سرافکنندگی و شرمندگی است میتواند تا حدودی بیبرنامگیهای گذشته را جبران نماید.